

едри, червендалести, силни и съ якитѣ си ржце извършвали и най-тежкитѣ работи. Затова много гърци гледали да привлѣкатъ въ дюгенитѣ си силни и работни български младежи и като ги видѣли, че сж честни и умни, оженвали ги за дъщеритѣ си па ги погърчвали. Тѣй хитро, много гърци подновявали изпадналитѣ си родове съ силна българска кръвъ отъ български синове.

Султанътъ разрешилъ на българскитѣ занаятчици да се сдружатъ и да съставятъ еснафи. Майсторитѣ, подмайсторитѣ, калфитѣ, чирацитѣ се наредили въ дружества, избирали си единъ главенъ майсторъ за водачъ, направили си печатъ, събирали се на заседания и така образували новобългарско общество, чийто гласъ вече се слушалъ отъ турци и гърци, защото българитѣ на пазаря и въ търговията станали стопанска сила.

Български търговци купували жито, смилали го на воденицитѣ и закарвали брашното въ Цариградъ. Ако българитѣ закаратъ повече жито и брашно, има евтинъ хлѣбъ въ Цариградъ, ако не закаратъ — нѣма. Други пъкъ българи закупували овце и говеда и ги закарвали въ Цариградъ, та хранѣли града съ месо, млѣко, масло. Трети българи наели да доставятъ храна, пазарили да шиятъ дрехи и обуца за войската и т. н. Султанътъ ходилъ да види шивачитѣ и овчаритѣ, които закарвали цѣли стада овни въ Цариградъ за курбанъ байрямъ. Султанътъ и пашитѣ повикали търговцитѣ и ги питали, какви сж тѣ и отъ кои мѣста. Тогава търговцитѣ казали, че се наричатъ българи, живѣятъ изъ планинитѣ, полетата и селата, отвѣждатъ едри вито-роги и красиви овни, които продаватъ на пазаря. Турцитѣ много обичали хубавия добитъкъ. Султа-